

**הימים חולפים. שנה עוברת.
אבל ההכרעה. אבל ההכרעה.**

אבל ההכרעה אינה נגמרת

למילחמת-הלבנון. בתל-אביב צויין
התאריך בשתי הפגנות שצעדו
ברחובות העיר, ושבהן השתתפו אנשים
מכל רחבי הארץ.
כשעה 5 החלה תהלוכת-המחאה של

„אחת שנים שלוש ארבע, לא רוצים
עוד מילחמה“ הם צעקו השבוע.
כוונתם הפעם היתה למילחמה נוספת,
המילחמה העומדת בשער נגד סוריה.
במוצאי השבת שעברה מלאה שנה

הוועד היה הגוף הראשון שיצא בגלוי נגד המילחמה,
והפגין כבר ביומה הראשון. בהפגנה בשבת בלט
במיוחד גוש הצועדים של תנועת יש גבול.

ההכרעה הראשונה שצעדה ביום
השנה לפלישה
ללבנון היתה הפגנת הוועד נגד המילחמה בלבנון.

„אחת שנים שלוש ארבע, לא
רוצים עוד מילחמה“ צעקו
שלושת אלפי המפגינים. הם צעדו
בתהלוכה מרשימה ממיגרסדה-הנה של
היכל-התרבות אל הרחבה שליד מר
סיאון תל-אביב.

התאריך: חמישה ביוני 1982. בדיוק
לפני שנה. הסיבה להפגנה: ציון 15
שנות הכיבוש הישראלי בגדה
המערבית, ברצועת עזה, וברמת הגולן.
במהלך ההפגנה הסבו אותה משתתפיה
להפגנה נגד המילחמה בלבנון, שפרצה
באותו היום.

במוצאי השבת שעברה התכנסו שוב
אותם אלפים ספורים. שנה חלפה מאז
הפגינו נגד הכיבוש בשטחים, וכיום יש
להם סיבה טובה עוד יותר לצאת
לרחוב: שנה של מילחמה איומה,
שעדיין גובה מחירי-דם גוראי מדי
יום ביומה.

בהשתתפות 30,000 צועדים. התהלוכה עצמה היתה סיומו של מיצעד
פעילי שלום עכשיו. שהחל שבוע לפני ההפגנה בראש-הניקרה, ובמשך
השבוע צעד לתל-אביב, כדי להראות לממשלה את הדרך החוצה מלבנון.

ההפגנה השנייה להפגנת שלום עכשיו, שנערכה בכיכר
מלכי-ישראל הגיעו 150,000 אזרחים.
ההפגנה התקיימה בסיומה של תהלוכה, שצעדה ממוסיאון תל-אביב.

אב שכול יעקב גוטרמן מקיבוץ העוגן, ששיכל את בנו
במילחמה, משתתף מאז בכל הפגנה ובכל
פעולת-מחאה הנערכת כנגד המילחמה. הוא צייר את השלט בתצלום.

בבוץ ממגין צייר שלט
המבטא את דעתו על
שקיעת הממשלה בביצת לבנון.